

DOOR MARTINE MOUS

Familiehuis Daniel Den Hoed: De fijnste plek waar je liever niet wilt zijn

De één komt grappend binnen. De ander kijkt bedrukt. Gezinnen met jonge kinderen, een dame alleen. Een ouder echtpaar. In het Familiehuis Daniel den Hoed is iedereen welkom. Iedereen met een zieke dierbare die in het Rotterdamse Erasmus MC Kanker Instituut in behandeling is. Iedereen die niet kan of wil reizen tussen ziekenhuis en thuis. Iedereen die rust nodig heeft, of juist een luisterend oor.

In de centrale ruimte bij binnenkomst groeten vrijwilligers elkaar. Het is wisseling van de wacht. Vrijwilligers zijn onmisbaar in het Rotterdamse Familiehuis. Toen er vorig jaar een nieuw - veel groter - logeerhuis betrokken werd, waren er opeens veel meer vrijwilligers nodig.

"Nu is de groep veel gemêleerder dan vroeger", vertelt directeur Rachel Maréchal. "De onmisbare groep vooral vrouwelijke vrijwilligers op wie we al jaren kunnen rekenen, is nu aangevuld met jongeren, mannen en vrijwilli-

gers met diverse culturele achtergronden. Dat is fijn, want de mensen die hier verblijven, zijn ook allemaal verschillend."

Koken net als thuis

Aan de balie wordt een nieuw echtpaar ingeschreven, een vrijwilligster loopt mee naar hun kamer. Het doet denken aan een hotelkamer met een fijn bed, een ruime badkamer, een zitje en een televisie. Maar daar houdt de vergelijking met een hotel ook wel op, aldus Maréchal. "Mensen koken hier zelf, houden hun kamer

zelf schoon en doen zelf de was. Het moet zoveel mogelijk zijn zoals thuis."

En inderdaad: in de enorme, moderne keuken staat een mevrouw met een schort om rustig haar groenten te wassen. Iedereen kan er zijn eigen kostje koken. "Als gasten hier maar een nachtje blijven, is dat minder belangrijk. Maar soms zijn mensen hier weken of maanden. Dan is het fijn dat het leven zo gewoon mogelijk door kan gaan."

Daarbij hebben de gasten volgens Maréchal

niet alleen veel steun aan de vele vrijwilligers, maar ook aan elkaar. "Laatst verbleef hier een oudere meneer, omdat zijn vrouw in het ziekenhuis lag. Hij was niet gewend om thuis te koken. Andere bewoners hebben hem toen in de keuken geholpen."

Even niet sterk zijn

Ondanks het feit dat de 30 twee- à driepersoonskamers bijna altijd voor ruim driekwart bezet zijn, ademt het Familiehuis vooral rust. Wie dat wil, kan altijd mensen opzoeken: in de gezamenlijke eetruimte of de warm

Hier mogen ze dat even loslaten. En voor de patiënt is het een geruststellende gedachte dat zijn of haar naasten dichtbij verblijven en in goede handen zijn."

Middenin woonwijk

Een vrijwilligster zet een grote schaal verse druiven op de bar. De lobby bij binnenkomst is ook vrij toegankelijk voor patiënten en naasten die er niet logeren, maar de wachttijd tussen behandelingen willen overbruggen. Ze kunnen er relaxen of gebruikmaken van een goed ingerichte werkplek.

ZE ZIEN DIT ECHT ALS EEN TIJDELIJK THUIS. EN DAT IS PRECIJS DE BEDOELING

aangeklede woonkamers. Er zijn boeken, er staat een televisie. Er is een gaminghoek en er zijn spelletjes. Aan de grote tafel zitten twee dames een kruiswoordpuzzel te doen. Gemoeidelijk en huiselijk. In het gastenboek komt het woord 'thuis' veelvuldig voor.

Maréchal: "Je hoort gasten wel eens zeggen dat ze laat 'thuis' zijn. Ze zien dit echt als een tijdelijk thuis. En dat is precies de bedoeling." Maar dan wel een bijzonder thuis. Waar je nooit alleen hoeft te zijn, als je dat niet wilt. Waar gelachen wordt en waar vriendschappen ontstaan. Waar mensen elkaar begrijpen. Waar plezier wordt gemaakt, maar ook samen wordt gehuild. Burgemeester Aboutaleb noemde het Familiehuis bij de opening van het nieuwe pand niet voor niets 'het mooiste huis van Rotterdam waar je eigenlijk niet wilt zijn'.

"Er wordt veel gedeeld, maar tegelijkertijd vinden mensen het juist ook prettig om het hier niet voortdurend over de ziekte van zichzelf of hun dierbare te hebben", vervolgt Maréchal. "In het ziekenhuis draait alles om de patiënt en moet de naaste vooral sterk zijn.

Het Familiehuis beschikt over de bovenste zes etages van gebouw The Scott, in het vorig jaar opgeleverde complex Little C. Het uitzicht is overal even fenomenaal.

In andere delen van het nieuwbouwproject zitten appartementen. Om de hoek is een horecaphlein. "We zijn echt onderdeel van een woonwijk, dat wordt als heel prettig ervaren", vertelt Maréchal. "Mensen zijn zo echt even weg uit de ziekenhuissfeer. Tegelijkertijd is het ziekenhuis dichtbij genoeg om op ieder gewenst moment even heen en weer te lopen." Wie wil uitwaaien, wandelt in een paar minuten naar het park, uitkijkend over het water dat in Rotterdam nooit ver weg is.

Aanvraag via website

Mensen die in het Familiehuis willen verblijven, dienen een aanvraag in via de website. Vaak worden ze erop geattendeerd door oncologiemedewerkers van het Erasmus MC. In principe is het logeerhuis bedoeld voor familieleden van mensen met kanker die in het Erasmus MC zijn opgenomen, benadrukt Maréchal. "Ook oncologiepatiënten die poliklinisch wor-

den behandeld, zijn welkom. En als we voldoende ruimte hebben, dan proberen we ook andere patiëntgroepen te helpen. Het is altijd puzzelen, want we weten nooit precies hoelang gasten bij ons moeten blijven. Als een operatie toch niet doorgaat, gaan mensen eerder weg. Als er complicaties zijn, blijven mensen langer. Dat kan ook. Wie eenmaal hier is, mag blijven zolang dat nodig is. Soms blijven mensen bijvoorbeeld nog even na ontslag, voor het geval zich nog iets voordoet. Dan zijn ze toch dicht bij het ziekenhuis."

Donaties en giften

Het Familiehuis is 365 dagen per jaar open en wordt gerund door een kleine betaalde staf en zo'n honderd vrijwilligers, die zorgen voor een gastvrij verblijf en een luisterend oor. De zelfstandige stichting krijg geen overheidssteun en draait vrijwel volledig op giften en donaties. Er wordt slechts een kleine, symbolische eigen bijdrage gevraagd van gasten. Fondsenwerving is dan ook een doorlopende taak voor Maréchal en haar collega's.

"Om dit nieuwe, grotere logeerhuis te kunnen realiseren, hebben we ontzettend veel steun gehad van organisaties, particulieren en bedrijven. Daar zijn we erg blij mee. Om ons werk voor kankerpatiënten en hun naasten te kunnen blijven voortzetten, zijn we nu op zoek naar bedrijven en organisaties die ons - liefst structureel - willen ondersteunen. Bijvoorbeeld door een kamer te adopteren. Maar... alle hulp is van harte welkom!" ■

Wilt u het Familiehuis Daniel den Hoed steunen? Neem dan contact op met Rachel Maréchal via r.marechal@erasmusmc.nl.

CV

Rachel Maréchal is sinds 2014 directeur van het Familiehuis Daniel den Hoed. Zij stuurt een klein team aan dat - ondersteund door circa 100 vrijwilligers - het huis draaiende houdt.